

Stadigvæk byens bedste 'Messias'

Trods det sært under-spillede navn leverede Sokkelund Sangkor igen i år tjekket Händel til julestemte københavnere.

KLASSISK

Trine Wilsberg Lund (sopran), Daniel Carlsson (alt), Min Woo Lim (tenor), Jakob Bloch Jespersen (bas). Sokkelund Sangkor og Leipziger Kammerorchester, dir.: Morten Schuldt-Jensen. Garnisons Kirke. Fredag. ♥♥♥♥♥♥♥♥

Med fare for at lyde som et ekko af sig selv må anmelderen konstatere, at byens andre dygtige amatørkor får vanskeligt ved at nå op til toppen af det juletræ, hvor Sokkelund Sangkor igen i år placerede stjernen sikkert i toppen med den juletradition af Händel, vi kender som 'Messias'.

Sokkelunds 'Messias' kan heller ikke være byens billigste at stable på benene. Igen i år var der fløjet tyske musikere med originalinstrumenter ind fra Leipzig for at danne et lille kammerorkester. De var suppleret med et par danske proffer, og

vokalsolisterne var den smukke julepynt på korets spændstige grangrene.

Fire unge sangere med den norske Trine Wilsberg Lund som en både strålende og cremeblood sopran i centrum fik anmelderen til fra sin kirkebænk at associe-re til Renée Fleming som ung!

Herre-alten var en ung svensk kontratenor ved navn Daniel Carlsson, og han havde ingen problemer med at nå ud i rummet med sine særdeles egale toner. Endda en furios arie kunne han ryste af sig, så teksten fik, hvad den skulle have.

Når så man kan supplere op med en ko-reansk-tysk tenor, der bare er bygget til at synge i det leje, plus den unge fremadstormende danske bas Jakob Bloch Jespersen, der efter en lidt kaotisk begyndelse på sin professionelle karriere i de seneste år har fået fuldstændig styr på stemmen, så er det svært at tale om svage led i juletræskæden.

OGSÅ DE øvrige guirlander hang, som de skulle. Fra koret kom ubesværede koloraturer, og at indlede 'Halleluja'-koret med et overskudsagtigt *crescendo*, som det hedder ... det viser ligesom bare den klasse, der gør Sokkelunds 'Messias' til mere end en amatørforestilling.

Et *crescendo* er en gradvis stigning i lydstyrke. I dette tilfælde bare en lille, dis-

DYNAMISK. Alt fra tekst-detalljerne til de overordnede fortolkningsmæssige greb var omhyggeligt gennemført under Morten Schuldt-Jensens ledelse.

Foto: Per Folkver

kret en. Ikke nogen voldsom gimmick. Men et af talrige eksempler på, hvordan Morten Schuldt-Jensen dirigerer en usædvanligt gennemtænkt Händel.

En del af sine overvejelser om for eksempel den tempomæssige fællesnævner, der forener seks af korstederne som en stor altertavle med lige store fløjstykker, delagtiggjorde han publikum i i sin introduktion til værket en time inden begyndelsen på koncerten.

Korstemmer, som imiterer brægende lam eller hånleende vantro, var andre eksempler, man kunne nyde undervejs på en kun to timer lang aften, hvor de to første dele af Händels populære oratorium – tredje del af oratoriet opførte ensemblerne traditionen tro ikke – blev meget mere end en pligtaflevering.

Læg dertil, at akustikken i Garnisons Kirke er perfekt til barokinstrumenter og barokstemmer. Virkelig sublim. Så får man, med skyldigt forbehold for, hvad vi endnu har til gode af 'Messias'er i år, næppe en bedre opførelse end den, Sokkelund Sangkor gav med deres stifter, den nuværende professor ved konservatoriet i Freiburg i Tyskland, Morten Schuldt-Jensen. Enkelte tegn på svaghed i strygerne spillede i den forbindelse kun en perifer rolle.

THOMAS MICHELSEN
thomas.michelsen@pol.dk

Korstemmer, som imiterer brægende lam eller hånleende vantro, var andre eksempler, man kunne nyde undervejs på en kun to timer lang aften